Srijeda, 22.02.2012.g.

Jučer sam razgovarao s jednom dragom osobom. Nije baš u vjeri i sama kaže da dosta psuje. Pogotovo kada se razljuti. A da se često naljuti na djecu. A da ponekad i nema potrebe za to. Kaže da joj vjerojatno izađe van ono što nosi u sebi, neku ljutnju. I neki strah i ta ljutnja, sve se to izmiješa i onda zna psovati.

A kaže da joj je ovih dana nešto lakše jer joj je muž doma, ostao je bez posla te je prijavljen na zavodu za zapošljavanje. I da nađe neki "fuš" pa nekako ide. Ali da je zahvalna što je sada doma jer je sva nekako mirnije. I ona i djeca, mala djeca koju imaju. A da je sada malo nervozna jer joj je mali nešto bolestan.

A ja joj kažem da imam neki osjećaj da je dosta nestrpljiva osoba. A ona to prizna. Iz te nestrpljivosti, KOJA NIJE PO BOŽJEM, zlo vrlo lako iskonstruira probleme. Ubaci malo straha da se nešto neće ili hoće dogoditi, malo ljutnje zašto se nešto dogodilo ili nije dogodilo i evo ti problema.

I kažem joj ja da ima jedna velika istina, i vjerska a i obična ljudska, DA MI LJUDI PREMALO ZAHVALJUJEMO, DA SMO PREMALO ZAHVALNI. ZA SVE ŠTO IMAMO. Jer je ZAHVALJIVANJE najbolji lijek za takvo stanje nestrpljivosti.

Rekao sam joj da mi ljudi premalo zahvaljujemo. Onako iskreno.

Da se samo malo okrenemo oko sebe, da samo malo u životu stanemo i sjednemo i razmislimo što sve imamo, VIDJELI BI ZA KOLIKO TOGA IMAMO ZAHVALITI. I TO NAŠEM DRAGOM GOSPODINU A ONDA I SVIM DRUGIM DUHOVNIM SILAMA, ANĐELIMA, SVECIMA, DUŠAMA U ČISTILIŠTU. A ONDA I SVIM DRUGIM LJUDIMA OKO SEBE.

Ona me pogleda, onako "probuđenog" pogleda, i kaže da je to potpuno istina. Premalo smo zahvalni. A njezine riječi su u sebi nosile odluku da će ona sigurno izreći tiho u sebi, ili čak i

riječima, na glas, NEKE RIJEČI ZAHVALE. BOGU, LJUDIMA ILI NEKOME DRUGOME. ZA SVE ONO ŠTO IMA SADA U ŽIVOTU.

Tako smo se rastali, ali u meni je i dalje "titrala" ta tema, ta riječ, ZAHVALA ILI ZAHVALJIVANJE, koju mi ljudi premalo koristimo. PRVO PREMA GOSPODINU A ONDA I PREMA BRAĆI LJUDIMA OKO SEBE.

O, BOŽE, KADA SE SADA SAMO PRISJETIM

ZA KOLIKO LJUDI, STVARI, DOGAĐAJA TI

IMAM RAZLOGA ZAHVALITI!

I kada mi dođe teško radi nekih mojih neispunjenih planova ili želja, kada me neka nestrpljivost "uhvati pod svoje", JA SAMO POČNEM U SEBI ZAHVALJIVATI GOSPODINU. ZA SVE LJUDE, STVARI, DOGAĐAJE IZ MOJEG ŽIVOTA. I NEVJEROJATNO JE TO KAKO MI I ONI DOGAĐAJI KOJI SU MI SE ČINILI LOŠIM PO MENE U TOM MOJEM ZAHVALJIVANJU OTKRIJU NEKU SVOJU SVRHU.

I KROZ TO ZAHVALJIVANJE KAO DA IZ MENE POČNU IZLAZITI ONI LOŠI OSJEĆAJI KOJIMA ME ŽELJELO ISPUNITI ZLO.

I takvim trenucima se uvijek prisjetim riječi svoje kćeri kada sam ju prije 2-3 godine upitao da kako da se molim Gospodinu, onako izravno da mu se obraćam, da kako to ona radi.

A on mi je rekla da ne zna ali da se ona sjeća da je kao dijete razgovarala s Gospodinom na način da mu je za sve zahvaljivala, "za cvijet, za sunce, za tatu, za mamu, za brata, ... za ovo, za ono". Sve dok nije zaspala.

KAKAV PREKRASAN RAZGOVOR S GOSPODINOM!

KAKVA PREKRASNA MOLITVA, GOSPODINU ZA SVE

ZAHVALJIVATI!

I KAO MELEM NA RANU DOŠLE SU RIJEČI JEDNE PJESME IZ VELIKE KATOLIČKE PJESMARICE. TOČNO ZA SVE NAS NESTRPLJIVE.

PJESMA SE ZOVE "HVALA", A RIJEČI IDU OVAKO:

Hvala za svako dobro jutro, hvala za svaki mučni san,

Hvala što tvoja ljubav Bože, nosi noć i dan.

Hvala za moje radno mjesto, hvala za svaki mali dar,

Hvala za svaku radost Bože, i muziku.

Hvala što srce često zebe, hvala za kišu, snijeg i led,

Hvala što svoje brige Bože, bacam na Tebe.

Hvala ti za Tvoj govor sveti, hvala što Duha daješ svog,

Hvala što ljubiš ljude koji bez cilja su svog.

Hvala za malu riječ "oprosti", hvala za ispruženi dlan,

Hvala što plaćaš sve račune, bijednima daješ stan.

Hvala za svaki zapad sunca, hvala što vrijeme leti, mre,

Hvala što vječnost Tvoga ritma nosi ljude sve.

Hvala što je tvoja ljubav dobra, hvala što nema granice,

Hvala što Tebi uvijek mogu "hvala" reći za sve.

I nakon ovih riječi, i nakon moga zahvaljivanja Gospodinu za sve što je oko mene, bilo i bude, JA SE OSJEĆAM RADOSNO I ISPUNJENO. NEMA NESTRPLJIVOSTI I NERVOZE. JER ZNAM DA JE ON TU I DA ME VOLI.

O, HVALA TI GOSPODINE ŠTO

POSTOJIM TAKAV KAKAV

SAM!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.